

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

SSS. Ananias. Azarias. Misael. 16 Decembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

pisse. Res sic gesta memoratur. Filium Ibericæ
 matronæ gravi morbo afflictum precibus ad DEVM
 suis valetudini restituerat, cum ejus facti rumor
 ad aures reginæ gentis perlatus est, tunc itidem
 graviter fortè è morbo decumbentis. Ergo, cum
 in spem valetudinis & ipsa venisset, deportari
 servulorum manibus ad Divam nostram voluit.
 Ibi in lectulo servili collocata sanitatem exem-
 plò & vires recepit, quas frustra in regis stragulis
 suspiraverat. Ut verò grata Numini foret, autor
 esse conjugii regi cœpit, ut Christo se dederet, cui
 morbi & mors ipsa jam parerent. Ille moris moras
 necebat, dum inter venandum iratos & cælos,
 & ventos expertus, & in ultimum vitæ pericu-
 lum devolurus, opem Christi præsentè ipse etiam
 sensit. Tum verò templum Deo posuit, in quo
 Diva hæc columnam, cum viribus nullis posset,
 precibus erexit, suspensamque in aère tam diu
 servavit, dum spectantibus omnibus suo prope mo-
 tu in locum suum desideret. Atque in hoc templo
 primas Christo Iberi aras, pectora sua devove-
 runt. Gere castum cor, & templum Salomonæo
 præstantius erexisti. *Ex Socrate & Theodor.*

*Quemadmodum febricitantes appetitum & robur
 amittunt: sic qui principum aulas frequentant, men-
 tem & bonos mores perdere solent, nisi frequenter a-
 nimo repetant hoc dictum, NOS CE TE IPSVM, Anton.
 Monach serm. 59. sententiarum.*

SSS. ANANIAS. AZARIAS. MISAEL.
 16. Decembris.

A Page vetus Roma cum foculo suo Scævola
 tuum! In fornacem hanc oculos mitte, &
 superari à pueris Hebræis viros tuos specta. Tres
 erant

erant (ANANIAM, AZARIAM, MISAELEM dixerunt) principes juventutis, interque ephesos regis Nabuchodonosor accensi. Hic in eâ ætate formæ gratiam & senē in pueris sapientiam amabat; at DEVS amplius quid, virginem animum & à regis mensæ deliciis abstinentem. Ita de adolescentum amore rex magnus & Max. DEVS certarunt. Quid nî hic vinceret? Fortè statuam posuit Nabuchodonosor, auream illam, sed superstitione infamem. Facile erat aliis persuadere, ut aurum adorarent, in quò omnis ætas delirat. Vni ex omnibus hi pueri sapuerent, disertis verbis dictitantes regem se, ut par est, veneraturos, ceterum DEVM solum adoraturos, & antè morti animam quàm statuæ genua submissuros, Stabat fornax valdè flammans. In hanc abijciuntur nobiles animæ. Inhorruit ad facinus ignis, & vim à virtute venerabundus repressit; quin impetu potius in hostes factò longè plurimos corripuit, & succidaneas victimas cremavit. Angelus etiam è cælo submissus flammam beato rore temperabat, lenique aura demulcebat juvenes magnanimos. Ergo inter hæc supplicia cantare etiam placuit, & quò plenior foret musica, cælum terrasque animare. Iamque Nabuchodonosor ipse innocentiam patrono igne sanctam absolvit, miraculi que toto regno per literas præco, divinum honorem rectè homo Numini transcripsit. Ex Daniele.

Habentes cor ardens in viâ Domini, & inter ignes sæculi divino igne muniti, sicut illi in camino pueri inter sibilantes impetu flammam rorabimur & hymnum Domino inter incendia refrigerantia, Dei filio concinente, cantabimus. S. Paulin. ep. 29.